

derne, hvilken domstol der er rette værneting, skal sagen henvises. Hvis flere retter er kompetente, skal sagsøgeren spørges om til hvilken ret, sagen ønskes henvist, da det er sagsøger, som kan vælge, hvis der er mere end et værneting for en retssag.

Bestemmelsen svarer, bortset fra fristen for sagsøgtes adgang til at fremsætte indsigelser mod rettens kompetence, til den danske retsplejelovs § 248.

Kapitel 18

Sagens forberedelse i 1. instans

Mundtlig og skriftlig forberedelse

Til § 216

Bestemmelsen giver i *stk. 1* udtrykkelig hjemmel til, at forberedelsen kan foregå både mundtligt og skriftligt. En tilsvarende bestemmelse findes ikke i den gældende retsplejelov, men er i overensstemmelse med gældende praksis. Ved mundtlig forberedelse indkaldes parterne til at møde i retten, mens der ved skriftlig forberedelse fastsættes en frist for parten til at indlevere et processkrift med en genpart til retten. Genparten skal anvendes ved forkyndelsen for modparten. Der skal fortsat ikke være noget til hinder for, at der for den ene parts vedkommende benyttes skriftlig forberedelse, mens der for den anden parts vedkommende benyttes mundtlig forberedelse. Sker dette, bør retten i almindelighed også indkalde den part, som benytter skriftlig forberedelse, når der afholdes forberedende retsmøder i anledning af den anden parts mundtlige forberedelse.

Skønnes en part at være ude af stand til at formulere sig skriftligt i sagen, fremgår det af *stk. 2*, at forberedelsen for denne parts vedkommende skal foregå mundtligt. En sådan formodning kan bl.a. opstå, hvis sagsøgtets svarskrift er meget mangelfuldt. Når bortses herfra, overlades det til retten at beslutte, om der i den enkelte sag skal benyttes mundtlig eller skriftlig forberedelse.

I *stk. 3* behandles muligheden for at benytte telefon- og videokonferencemøder under forberedelsen. Disse hjælpemidler må antages at være særligt anvendelige under forberedelsen af civile sager og forudsættes derfor anvendt i betydeligt omfang i tilfælde, hvor parterne ikke befinder sig på samme sted. Om baggrunden herfor henvises til betænkningens afsnit IX, kap. 2.2.7. Hovedanvendelsen vil være retsmøder, hvor der ikke skal foregå bevisførelse, dvs. retsmøder, hvor der f.eks. skal ske tilskæring af sagen i juridisk eller bevismæssig henseende, fastlægges en tidsplan for for-

beredelsen, tages stilling til, om der skal afholdes syn og skøn, og om domsmænd skal medvirke. Der vil også kunne være tale om retsmøder, hvor der gennemføres en procedure om f.eks. værnetingspørgsmål eller opsættende virkning.

Stævning

Til § 217

Bestemmelsen indeholder regler om, hvordan sagen anlægges ved at aflevere en stævning, jf. herved den nugældende bestemmelse i retsplejelovens kapitel 3, § 5, stk. 1. I modsætning til de gældende bestemmelser foreskrives der i tilslutning hertil en række udtrykkelige formkrav til stævningen. Lignende regler fremgår af den danske retsplejelovs § 348.

Af *stk. 1* fremgår det, at en sag anlægges ved at aflevere en stævning til retten, som skal påtegne stævningen med datoen for dens modtagelse. I overensstemmelse med gældende praksis forudsættes det, at stævning også kan afleveres ved telefax, hvis den originale stævning følger umiddelbart efter.

Stk. 2 beskriver formkravene til stævningen. Foruden parternes navne og adresser – herunder en adresse, hvor meddelelser kan sendes til og forkyndes for parten – foreslås det, at stævningen skal indeholde sagsøgerens eventuelle telefonnummer og telefaxnummer. Formålet med dette er at lette rettens kontakt til parten. Med ordet »eventuelle« er det hensigten at tage højde for de tilfælde, hvor sagsøgeren ikke måtte have en telefon mv. Uanset de faktiske forhold skal manglende oplysninger om telefonnummer mv. dog ikke i sig selv kunne medføre, at stævningen afvises. Foruden navnet på den ret, hvor sagen anlægges, skal stævningen endvidere indeholde sagsøgerens påstand, en beskrivelse af baggrunden for påstanden og en angivelse af de dokumenter og andre beviser, som sagsøgeren vil påberåbe sig. Dokumenterne skal, jf. *stk. 2*, vedlægges, hvis sagsøgeren er i besiddelse af dem. Sagsøgers undladelse heraf skal dog ikke i sig selv medføre stævningens afvisning, men retsformanden bør kontakte sagsøgeren herom.

Det forudsættes, at stævningsblanketter som hidtil skal kunne fås ved henvendelse til rettens kontor. Det vil kunne bidrage til at sikre overholdelsen af de nævnte formkrav.

Til § 218

Bestemmelsen indeholder regler om virkningerne af, at stævningen er mangelfuld, jf. til sammenligning den gældende kapitel 3, § 5, stk. 3, og den danske retsplejelovs § 349.